

ב"ה, "הלכה" גליון 63
ד כסלו תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לוי אמי כי ולדהני, בראותי שפלה הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורה חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרושב)

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**בהיותו נושא ונותן בדברי
תורה יהיה הכונה אל תקוני
השכינה דהיינו הלכה אל האמת**

עוד יהיה רגיל לכוון בהיותו נושא ונותן בדברי תורה, שיהיה הכונה אל תקוני השכינה לתקנה ולקשטה אל התפארת, דהיינו הלכה אל האמת, וזהו מחלוקת לשם שמים דהיינו חסד וגבורה לבא אל התפארת שמים להסכים הלכה עמו, וכל מחלוקת שיצא מן המדה הזאת יבדל ממנו, כי לא יתאחו אלא בחוץ, ויפגום מדת השלום תפארת, ואין לך מחלוקת שלא יפגום התפארת, אלא מחלוקת התורה לשם

שמים, שגם אם היא אינה לשם שמים יתרחק ממנה
שסופה גיהנם כנזכר בזוהר בראשית:

והעסק בתורה יהיה אל כונת קישוטי שכינה ליחדה
עם קב"ה, שזו תורה לשמה, עושה ממש מדת
התפארת שהוא נותן לה קישוטים, גם הוא בתורתו
נותן קישוטים אל השכינה, ואם יכוון להנות לעצמו
ידע שזה אוכל הנאות מדברי תורה ופוגם במדה הזו
שהיא קודש ומוציאה אל דברי חול, וכאשר יעסוק
בתורה להנאת גבוה אז הוא ממש מתנהג על פי מדות
אלו. ועיקר הכל הוא לצרף עצמו במבחן מחשבתו
באמצע משא ומתן, ואם יראה בעצמו ערות דבר
יחזור בו, ולעולם יודה על האמת, כדי שימצא שם
התפארת מדת אמת, שאם יכחיש יטרידו מעליו, וכן
צריך לכוין בכל עניניו אל האמת שהיא מדה זו, ובזה
כשיבא לידו שקר ידע שמכחיש המדה הזו ויברח
מפניו. וזמ"ש"ל.

(חסד לאברהם – השקת כ"ח)

